

oktober 2008. Vi diskuterer bl.a. det danske sprogs stilling i forbindelse med længere uddannelser. Nu er der måske nogle, der tror, at jeg har fået en forkert tale med herop, men det har jeg ikke, for L 130 har også en pind, der handler om sprogkrav. Dyrslæger har indtil nu skullet beherske et skandinavisk sprog. Det virker helt logisk i tiden, at dyrslæger ikke skal være afhængige af sprogkrav, for der kommer dyrslæger til landet nu, der har andre rødder end de skandinaviske, og det kan vi være glade for med den mangel på dyrslægehænder og -hoveder, vi har. Men selvfølgelig forventer vi, at de tilegner sig et sprogligt niveau, så de kan kommunikere med deres menneskekunder, og det er nu op til ministeren at fastsætte nærmere regler for det område, sådan at kommunikationen sikres, for det vil vi have. Vi vil gerne have belyst i udvalgsarbejdet, hvordan denne kommunikation kan sikres, når sprogkravet falder væk.

Der er flere andre ting, vi også gerne vil have belyst i udvalgsarbejdet. Der er et forslag om, at dyrslægers pårørende ikke må have økonomiske interesser i lægemiddelvirkningsheder. Det er altid problematisk at lovgive i forlængelse af enkeltstager, selv om enkeltstagerne kan være nok så skandaløse, og det kan godt være, at mistænksomheden har gyldne tider, men det virker ganske overdrevet, at en ægtefælle i det her land, hvor vi har en høj grad af ligestilling mellem køn, ikke helt frit kan have det erhverv, som vedkommende gerne vil have. Tillid til, at mennesker vil det bedste, kunne være godt at få højere på dagsordenen. Jeg har hørt fødevareministeren på den her talerstol i en debat sidste år efterlyse tillid til landbruget. Jeg vil nu fra den her talerstol efterlyse tillid til, at mennesker vil det bedste – også de, der er i familie med dyrslæger.

Den tredje pind er problematisk. Den handler om, at ministeren administrativt skal have bemyndigelse til at fastsætte regler om dyrslægers forpligtelser i forbindelse med egenkontrol med dyrevelfærd i landbrugsbesætninger. Der er i øjeblikket en arbejdsgruppe, der arbejder med forslag til udmøntning af det veterinærforlig, som blev indgået mellem regeringspartierne, DF og Radikale Venstre i august 2008. Det her lovforslag rækker langt ind i det arbejde, og derfor er det dybt problematisk, at det er fremsat lige nu.

Radikale Venstre er skeptiske over for L 130, og vi håber, at vi i udvalgsarbejdet kan få ændret nogle af lovforslagets tre pinde. Vi ser frem til et

konstruktivt udvalgsarbejde, men som udgangspunkt er vi dybt skeptiske.

Kl. 12:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:56

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det er måske en sådan særlig parlamentarisk situation, der omgærder det her lovforslag, og tilsyneladende er der blandt de to partier uden for regeringen, som indgår forlig med regeringen på det her område, stor skepsis over for lovforslaget. Og på den baggrund er det jo nødvendigt, at jeg i hvert fald også forholder mig kritisk til det.

Jeg vil så tage de tre punkter og gå ind i dem, for i modsætning til hr. Kristen Touborg, der vistnok med sikkerhed kunne sige, at han ville stemme nej, vil jeg ikke udelukke, at jeg kan ende med at stemme ja, særlig hvis Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre får alle de ændringer ind i det her lovforslag, som de gerne vil have. Og jeg går jo ud fra, at ministeren lytter meget til dem, der jo i hvert fald på nogle af områderne er forligspartier.

Lad os tage det med sprogkravene først. Når vi er negative over for den formulering, der står i det her lovforslag, er det jo ikke mindst, fordi den eneste begrundelse, man i og for sig fremfører, er, at det skulle stride mod EU-retten. Så har Venstres ordfører efterfølgende – ikke i sit eget indlæg, men i nogle korte bemærkninger til hr. Kristen Touborg – rejst nogle problemstillinger, der jo er relevante, og som vi jo sagtens kan deltage i en drøftelse af, selv om jeg ikke er helt sikker på, at det vil være en stor fordel for det arbejdsmiljø og det arbejdsklima, der er på et slagteri, at alle de, der udfører kontrolfunktioner, er mennesker, der ikke kan tale dansk, når man måske har andre slagteriarbejdere, som også har en anden national/etnisk herkomst, og som sådan set har lært sig dansk for at kunne være på arbejdspladsen. Så jeg er ikke sikker på, at det vil være så fornuftigt, men det kan vi godt diskutere, for indimellem kan det måske være lige så svært for en vestjysk landmand – ingen nævnt, ingen glemt – at forstå en fra Skåne, som det kan være at forstå en fra så mange andre lande. Så lad os bare se fordomsfrit på det.

Jeg synes bare, det er lidt trist, hvis argumentet for at lave ændringen er, at der er nogle EU-regler, som man så i virkeligheden forsøger at